

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sr/1/2014
Identifikačné číslo spisu:	9014898581
Dátum vydania rozhodnutia:	25.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9014898581.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudcov JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci navrhovateľov: 1/ Mgr. H. B., G., 2/ Ing. K. K., V., 3/ B. A., X., 4/ K. X., F., 5/ I. A., V., všetci zastúpení advokátkou: Mgr. Klaudia Szekeresová, Široká 569, Tešedíkovo, proti odporcovi: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava o oprávnom prostriedku navrhovateľov na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. VVS/1-900/90-42485 zo dňa 2. apríla 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporcu č. VVS/1-900/90-42485 zo dňa 02.04.2014 z r u š u j e podľa ust. § 250j ods. 2 písm. a), d) Občianskeho súdneho poriadku a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľom 1/ až 5/ trovy konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 563,10 €, do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet právnej zástupkyne navrhovateľov 1/ až 5/ Mgr. Klaudie Szekeresovej, advokátky, Široká 569, Tešedíkovo.

Odôvodnenie

I.

Vo svojom návrhu navrhovateľa poukázali na rozhodnutie odporcu č. VVS/1-900/90-42485 zo dňa 02.04.2014, ktorým bol odmietnutý ich návrh na registráciu občianskeho združenia Fontos Vágy! Polgári Szövetség (ďalej len občianske združenie alebo OZ). Návrh na registráciu občianskeho združenia spolu so stanovami podali dňa 24.10.2013, na čo obdržali upozornenie, v ktorom ich odporca žiadal o zmenu názvu združenia do slovenského jazyka. Upozornenie nebolo bližšie odôvodnené, toto sa obmedzilo len na poukázanie na ust. § 8 ods. 3 zákona č. 270/1995 Z.z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky (ďalej len zákon o štátnom jazyku), podľa ktorého sa stanovy občianskych združení vyhotovujú v štátnom jazyku. Odporca z ust. § 6 ods. 2 písm. a) zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov (ďalej len zákon o združovaní občanov) usúdil, že aj názov občianskeho združenia, ktorý je súčasťou stanov, musí byť uvádzaný v štátnom jazyku. Splnomocnenec prípravného výboru trval na

pôvodnom názve, na základe čoho odporca registráciu nevykonával a zaslal mu ďalšie upozornenie v ktorom zopakoval predchádzajúcu požiadavku. Splnomocnenec reagoval ďalším listom, v ktorom poukázal na porušenie základných princípov demokratického štátu, napr. princípu právnej istoty, či slobody združovania, no aj po posúdení tejto odpovede navrhovateľa v 1. rade trval odporca na zmene názvu OZ. V následnom období (február, marec 2014) začal odporca vykonávať registráciu občianskych združení s cudzojazyčným, resp. fiktívnym názvom, a preto ho požiadali v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania o konanie aj v ich veci. Na to obdržali oznámenie o začatí konania vo veci registrácie a následne im bolo doručené rozhodnutie zo dňa 02.04.2014, ktorým bol návrh na registráciu odmietnutý s poukazom na ust. § 4 písm. b) zákona o združovaní občanov, podľa ktorého sa jedná o nedovolené združovanie, ktoré sleduje dosahovanie cieľov nedovolenými spôsobmi, ktoré sú v rozpore s ústavou a zákonmi.

Poukázali na ust. § 8 ods. 1 zákona o združovaní občanov, čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa ich názoru, odporca neuviedol žiadne ustanovenie stanov združenia, ktoré by bolo v rozpore so zákonmi a na odmietnutie registrácie nebol žiaden dôvod. Je pre nich neakceptovateľné zamieňať názov občianskeho združenia s jeho činnosťou. Podľa ich názoru, zo žiadneho právneho predpisu nevyplyva povinnosť uvádzať názvy občianskych združení v štátnom jazyku a zo strany správneho orgánu teda došlo k neprípustnému, rozširujúcemu výkladu zákona o štátnom jazyku ako i vyššie citovaných ustanovení zákonov. Rozhodnutie odporcu z tohto dôvodu považujú za nepochopiteľné a diskriminačné. Žalobcovia tiež poukázali na konanie odporcu, ktorý viac ako 23 rokov bez výhrad zaregistroval množstvo OZ s cudzojazyčným názvom, a teda bez zmeny právnej úpravy postupoval v ich prípade rozdielne.

Postup odporcu obmedzil ich právo na združovanie v rozpore s ústavnými nárokmi, ako aj v rozpore s medzinárodnými dohodami. V prípade žalobcov došlo k diskriminácii z dôvodu jazyka a národnosti.

Konanie odporcu považujú žalobcovia za rozporné aj s čl. 1, čl. 2 ods. 2, 3, čl. 7 ods. 5, čl. 12 ods. 2, čl. 13, čl. 29 ods. 1, 3), medzinárodnými zmluvami, čl. 2 ods. 1, čl. 7, čl. 29 ods. 2 Všeobecnej deklarácie ľudských práv, čl. 22 ods. 1, 2, čl. 26, čl. 27 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach, čl. 11 a 14 Európskeho dohovoru o ľudských právach a základných slobodách, čl. 7, čl. 10 ods. 1 a čl. 11 ods. 2 Rámcového dohovoru na ochranu národnostných menšín a pod.

Z uvedených dôvodov považujú rozhodnutie odporcu za nezákonné, nespravodlivé, vychádzajúce z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žiadali predmetné rozhodnutie správneho orgánu zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie a priznať náhradu trov konania.

II.

Odporca vo svojom vyjadrení k návrhu uviedol, že dňa 24.10.2013 obdržal návrh na registráciu OZ s názvom Fontos Vágy! Polgári Szövetség spolu so stanovami. Odporca následne zaslal predkladateľovi žiadosti upozornenie týkajúce sa vady spočívajúcej v názve združenia, ktoré je podľa § 6 ods. 2 písm. a) zákona o združovaní občanov súčasťou stanov, ktoré nemôžu byť predložené v cudzom jazyku. S poukazom na znenie § 8 ods. 3 zákona o štátnom jazyku, odporca akceptuje názvy, ktoré obsahujú jeho slovenské znenie, ak za ním nasleduje jeho ekvivalent v cudzom jazyku. Poukázal na odborné stanoviská Ministerstva kultúry SR č. MK 1513/2013-242/14159, MK-10/2014-310/334, v zmysle ktorých môže odporca zaregistrovať len také občianske združenie, ktoré svoj názov uvedie v štátnom jazyku, pričom sa pripúšťa aj dvojazyčné, obsahovo totožné vyhotovenie stanov. Výnimku tvoria vlastné mená, všeobecne zaužívané výrazy v cudzom jazyku, bežne zrozumiteľné slová cudzieho pôvodu, vymyslené výrazy, názvy a slová, ktorých preklad nie je možný a účelný.

Navrhovaný názov OZ nebol zosúladený so zákonom o štátnom jazyku, a preto správny orgán rozhodol o odmietnutí jeho registrácie podľa § 8 ods. 2 v spojitosti s § 4 zákona o združovaní občanov.

Odporca odmieta námietky navrhovateľov z diskriminácie a nerovnakého prístupu, postupoval v súlade s právnymi predpismi. Poukázal na príklady občianskych združení, ktoré žiadali o registráciu, pričom z ich názvov vyplýva, že boli označené dvojязыčne, kde popri názve v štátnom jazyku je uvedený ekvivalent ich názvu v maďarskom jazyku.

Odporca na základe uvedených dôvodov žiadal napadnuté rozhodnutie potvrdiť a opravný prostriedok zamietnuť.

III.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd vecne príslušný rozhodovať o opravnom prostriedku v tejto veci (§ 12 ods. 3 zák. č. 83/1990 Zb. v spojitosti s ust. § 246 ods. 2 písm. a) a § 250l a nasl. Občianskeho súdneho poriadku - ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj jemu predchádzajúce správne konanie v rozsahu a z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku, postupom podľa Tretej hlavy Piatej časti O.s.p. a po zistení, že opravný prostriedok bol podaný oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 250m O.s.p. v spojitosti s ust. § 8 ods. 3 zákona o združovaní občanov), po posúdení jeho obsahu nariadil vo veci pojednávanie podľa § 250g ods. 1 O.s.p. a po jeho verejnom vykonaní dospel k záveru, že podaný opravný prostriedok je dôvodný, pretože rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, a preto postupom podľa § 12 ods. 4 veta posledná zákona o združovaní občanov, preskúmané rozhodnutie zrušil a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie (§ 250q ods. 2 O.s.p.).

Predmetom návrhu je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu číslo VVS/1- 900/90-42485-9 stanov zo dňa 02.04.2014, ktorým správny orgán návrh na registráciu občianskeho združenia s názvom Fontos Vágy! Polgári Szövetség, predložený dňa 24.10.2013 prípravným výborom, zastúpeným jeho splnomocnencom, podľa § 8 ods. 1 písm. c) zákona o združovaní občanov odmietol z dôvodu, že podľa § 4 písm. c) cit. Zákona sa jedná o nedovolené združenie, ktoré sleduje dosahovanie svojich cieľov spôsobmi, ktoré sú v rozpore s ústavou a zákonmi.

Podľa ust. § 1, ods. 1 zákona o združovaní občanov v účinnom znení, občania majú právo slobodne sa združovať.

Podľa § 2 ods. 1 cit. zákona, občania môžu zakladať spolky, spoločnosti, zväzy, hnutia, kluby a iné občianske združenia, ako aj odborové organizácie (ďalej len "združenia") a združovať sa v nich.

Podľa ust. § 3 ods. 1 až 3 zákona o združovaní občanov, nikto nesmie byť nútený k združovaniu, k členstvu v združeniach ani k účasti na ich činnosti. Zo združenia môže každý slobodne vystúpiť.

Nikomu nesmie byť občiansky na ujmu, že sa združuje, že je členom združenia, že sa zúčastňuje na jeho činnosti alebo ho podporuje, alebo že stojí mimo neho.

Práva a povinnosti člena združenia upravujú stanovy združenia.

Podľa § 4 cit. zákona, nie sú dovoľené združenia,

- a) ktorých cieľom je popierať alebo obmedzovať osobné, politické alebo iné práva občanov pre ich národnosť, pohlavie, rasu, pôvod, politické alebo iné zmýšľanie, náboženské vyznanie a sociálne postavenie, roznecovať nenávisť a neznášanlivosť z týchto dôvodov, podporovať násilie alebo inak porušovať ústavu a zákony;
- b) ktoré sledujú dosahovanie svojich cieľov spôsobmi, ktoré sú v rozpore s ústavou a zákonmi;
- c) ozbrojené alebo s ozbrojenými zložkami; za také sa nepovažujú združenia, ktorých členovia držia

alebo používajú strelné zbrane na športové účely.

Podľa ust. § 5 zákona, združenia nesmú vykonávať funkciu štátnych orgánov, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Nesmú riadiť štátne orgány a ukladať povinnosti občanom, ktorí nie sú ich členmi.

Podľa § 6 ods. 1 až 3 cit. zákona, združenie vzniká registráciou.

Návrh na registráciu môžu podávať najmenej traja občania, z ktorých aspoň jeden musí byť starší ako 18 rokov (ďalej len "prípravný výbor"). 1) Návrh podpíšu členovia prípravného výboru a uvedú svoje mená a priezviská, rodné čísla a bydliská. Ďalej uvedú, kto z členov starších ako 18 rokov je splnomocnencom oprávneným konať v ich mene. K návrhu pripoja stanovky vo dvoch vyhotoveniach, v ktorých musia byť uvedené:

- a) názov združenia,
- b) sídlo,
- c) cieľ jeho činnosti,
- d) orgány združenia, spôsob ich ustanovovania, určenie orgánov a funkcionárov oprávnených konať v mene združenia,
- e) ustanovenia o organizačných jednotkách, pokiaľ budú zriadené a pokiaľ budú konať vo svojom mene,
- f) zásady hospodárenia.

Pokiaľ stanovky neurčujú niečo iné, koná v mene združenia až do vytvorenia orgánov uvedených v odseku 2 písm. d) prípravný výbor.

Podľa § 7 ods. 1 až 3 cit. zákona, návrh na registráciu sa podáva Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo").

Ak návrh nemá náležitosti podľa § 6 ods. 2 a 4 (alebo ak sú údaje v ňom neúplné alebo nepresné), ministerstvo na to prípravný výbor bezodkladne, najneskôr do 5 dní od doručenia návrhu, upozorní s tým, že doiaľ tieto vady nebudú odstránené, konanie o registrácii sa nezačne.

Konanie o registrácii sa začne dňom, keď ministerstvu došiel návrh, ktorý nemá vady uvedené v odseku 2. O dni začatia ministerstvo bezodkladne upovedomí splnomocnenca prípravného výboru.

Podľa § 8 ods. 1 až 3 zákona, ministerstvo registráciu odmietne, ak z predložených stanov združenia vyplýva, že

- a) ide o organizáciu uvedenú v § 1 ods. 3,
- b) stanovky nie sú v súlade s § 3 ods. 1 a 2,
- c) ide o nedovolené združenie (§ 4),
- d) ciele združenia sú v rozpore s požiadavkami uvedenými v § 5.

O odmietnutí registrácie rozhodne ministerstvo do 10 dní od začatia konania. Rozhodnutie doručí splnomocnencovi prípravného výboru.

Proti rozhodnutiu o odmietnutí registrácie môžu členovia prípravného výboru podať do 60 dní odo dňa, keď rozhodnutie bolo ich splnomocnencovi doručené, opravný prostriedok na najvyšší súd republiky.

Podľa ust. § 8 ods. 3 zákona o štátnom jazyku, v štátnom jazyku sa vedie účtovníctvo, vyhotovuje sa účtovná závierka, technická dokumentácia, ktorej vyhotovenie alebo predloženie sa vyžaduje na účel konania podľa osobitného predpisu, a stanovky združenia, spolkov, politických strán, politických hnutí a obchodných spoločností potrebné na účely registrácie; popri znení v štátnom jazyku sa môže vyhotoviť aj obsahovo totožné znenie v inom jazyku. Používanie štátneho jazyka v slovenských technických normách upravuje osobitný predpis.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej

mediach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 6 ods. 1 ústavy, na území Slovenskej republiky je štátnym jazykom slovenský jazyk.

Podľa čl. 29 ods. 1 a 3 ústavy, právo slobodne sa združovať sa zaručuje. Každý má právo spolu s inými sa združovať v spolkoch, spoločnostiach alebo iných združeniach.

Výkon práv podľa odsekov 1 a 2 možno obmedziť len v prípadoch ustanovených zákonom, ak je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné pre bezpečnosť štátu, na ochranu verejného poriadku, predchádzanie trestným činom alebo na ochranu práv a slobôd iných.

Podľa čl. 34 ods. 1 ústavy, občanom tvoriacim v Slovenskej republike národnostné menšiny alebo etnické skupiny sa zaručuje všestranný rozvoj, najmä právo spoločne s inými príslušníkmi menšiny alebo skupiny rozvíjať vlastnú kultúru, právo rozširovať a prijímať informácie v ich materinskom jazyku, združovať sa v národnostných združeniach, zakladať a udržiavať vzdelávacie a kultúrne inštitúcie. Podrobnosti ustanoví zákon.

Podľa ods. 2 písm. b) predmetného článku, občanom patriacim k národnostným menšinám alebo etnickým skupinám sa za podmienok ustanovených zákonom zaručuje okrem práva na osvojenie si štátneho jazyka aj právo používať ich jazyk v úradnom styku,

Podľa čl. 11 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len dohovor),

1. Každý má právo na slobodu pokojného zhromažďovania a na slobodu združovať sa s inými, včítane práva zakladať na obranu svojich záujmov odbory alebo vstupovať do nich.

2. Na výkon týchto práv sa nemôžu uvaliť žiadne obmedzenia okrem tých, ktoré ustanovuje zákon a sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo ochrany práv a slobôd iných. Tento článok nebráni uvaleniu zákonných obmedzení na výkon týchto práv príslušníkmi ozbrojených síl, polície a štátnej správy.

Podľa čl. 14 dohovoru, užívanie práv a slobôd priznaných týmto Dohovorom sa musí zabezpečiť bez diskriminácie založenej na akomkoľvek dôvode, ako je pohlavie, rasa, farba pleti, jazyk, náboženstvo, politické alebo iné zmýšľanie, národnostný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnostnej menšine, majetok, rod alebo iné postavenie.

Vo všeobecnom pojme predstavujú stanovy súhrn <. napísaných zásad, pravidiel pre činnosť inštitúcie, organizácie, strany a podobne.

Obsahom stanov združenia býva spravidla aj uvedenie účelu, cieľov, predmet činnosti, ktorú bude združenie vyvíjať počas svojej činnosti, o čo sa bude snažiť a usilovať. Základným cieľom by malo byť dobrovoľné spájanie ľudí, ktorí majú spoločný vzťah k určitej oblasti spoločenského života. Pri cieľi združenia je vhodné uviesť aj spôsob, akým sa združenie bude snažiť o jeho naplnenie a taktiež na akej úrovni (či miestnej, regionálnej, národnej, národnostnej) bude združenie vyvíjať svoju činnosť.

V prípade, ak stanovy neobsahujú všetky zákonom požadované údaje, alebo sú v nich iné nezrovnalosti, ministerstvo vyzve osobu oprávnenú konať za prípravný výbor združenia na odstránenie nedostatkov, ktoré sú v upozornení riadne špecifikované, po odstránení ktorých môže ministerstvo pokračovať v konaní o registráciu občianskeho združenia.

Názov združenia, je jednou zo zákonom kogentne požadovaných obsahových náležitostí stanov (§ 6 ods. 2 písm. a) zákona o združovaní občanov). Účelom uvádzania názvov (mien) subjektov, je ich odlíšenie od iných či už právnických alebo fyzických osôb. Odlíšenie subjektov predstavuje preto materiál

význam uvádzania názvov.

Z vyššie citovaného znenia § 8 ods. 3 zákona o štátnom jazyku, sa v štátnom jazyku vyhotovujú aj stanovy združení na účel konania podľa osobitného predpisu. Na účely registrácie sa popri znení stanov vyhotovených v štátnom jazyku, môže vyhotoviť aj obsahovo totožné znenie stanov v inom jazyku.

Na predmetné konanie, postup a rozhodnutie správneho orgánu sa vzťahuje zákon číslo 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, pretože sa jedná o konanie, v ktorom v oblasti verejnej správy správny orgán rozhodoval o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach navrhovateľov (§ 1 ods. 1 správneho poriadku).

Ustanovenie § 47 správneho poriadku určuje náležitosti rozhodnutia správneho orgánu. Týmito náležitosťami sú: výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Výrok, okrem iného obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Výrok musí byť formulovaný presne, určito, stručne a musí úplne vyjadrovať vyriešenie veci, ktorá je predmetom správneho konania. Z výroku musí byť predovšetkým zrejmé, čo bolo predmetom rozhodovania, na základe akého právneho predpisu a ktorého ustanovenia správny orgán rozhodoval. Odôvodnenie má najmä presvedčiť účastníkov o správnosti postupu správneho orgánu a o zákonnosti jeho rozhodnutia.

Správny poriadok demonštratívnym spôsobom uvádza okolnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia musí správny orgán reagovať na dva okruhy problémov: na skutkové okolnosti a právne posúdenie veci.

Za skutkové okolnosti treba považovať najmä skutočnosti, ktoré boli nepochybne zistené, a ich právny význam a ako sa správny orgán vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov. Právne posúdenie veci znamená, že správny orgán subsumuje zistený skutkový stav pod príslušné ustanovenie hmotnoprávneho predpisu. Medzi právnym posúdením a skutkovými zisteniami musí byť logický vzťah. Právne posúdenie veci musí obsahovať konkrétny odkaz na príslušný právny predpis, z ktorého správny orgán vo výrokovej časti rozhodnutia vychádzal a z ktorého vyvodzuje svoje právne posúdenie. Nestačí len citácia príslušného ustanovenia, ale je žiaduce, aby sa vyložil aj obsah právnej normy, aby účastníci pochopili vzťah medzi skutkovým zistením a právnym posúdením.

Podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p., rozhodnutie správneho orgánu sa považuje za nepreskúmateľné buď pre nezrozumiteľnosť, alebo pre nedostatok dôvodov. Nezrozumiteľnosťou sa rozumie nielen jazyková, ale aj logická nezrozumiteľnosť. Patria sem aj prípady, keď z rozhodnutia nie je zrejmé, či a aké dôkazy boli vykonané, a ďalej prípady, keď dôkazy sú v zjavnom rozpore medzi výrokom a odôvodnením rozhodnutia.

Podľa názoru súdu, v danom prípade došlo zo strany odporcu k logickej nezrozumiteľnosti medzi výrokom napadnutého rozhodnutia a jeho odôvodnením. Odporca odmietol návrh na registráciu predmetného občianskeho združenia z právneho dôvodu uvedeného v jeho výroku, pretože sa jedná o nedovolené združenie, ktoré sleduje dosahovanie svojich cieľov spôsobmi, ktoré sú v rozpore s ústavou a zákonmi. Vo svojom odôvodnení však žiadnym spôsobom nekonkretizoval, ktorý cieľ a činnosť občianskeho združenia je v rozpore s ústavou a zákonmi. K odmietnutiu registrácie došlo len z jedného dôvodu, a to neuvedenie názvu združenia v slovenskom jazyku. Postup správneho orgánu však nezodpovedá obsahu upozornení odporcu zo dňa 26.11.2013 a 03.02.2014, v ktorých oznámil navrhovateľom, že v prípade neodstránenia predmetného nedostatku, nemôže podľa § 7 ods. 2 zákona o združovaní občanov, začať konanie o registrácii. Súd z obsahu predloženého spisu nezistil, aké iné

dôkazné prostriedky vyplývajúce zo šetrenia správneho orgánu svedčia o dosahovaní cieľov združenia v rozpore so zákonmi a ústavou.

V odôvodnení odporca poukázal na znenie § 8 ods. 3 zákona o štátnom jazyku a uviedol, že podľa § 6 ods. 2 zákona o združovaní občanov, je názov združenia súčasťou stanov, ktoré je potrebné vyhotoviť v štátnom jazyku. V odôvodnení vytýkaný nedostatok predložených stanov však mal byť, podľa informácie odporcu, zákonným predpokladom na to, aby konanie o registrácii ani nezačalo.

Odporca však v rozpore so svojim stanoviskom konanie o registrácii predmetného občianskeho združenia začal napriek tomu, že nedošlo k zmene skutkového stavu, o čom upovedomil účastníkov konania listom zo dňa 26. 3. 2014. Týmto postupom deklaroval, že náležitosti požadované zákonom na registrovanie združenia, boli splnené.

V napadnutom rozhodnutí odporca reagoval na námietky navrhovateľov ohľadom registrácie iných občianskych združení, v názvoch ktorých sa vyskytujú cudzojazyčné výrazy názorom, že výnimkou z požiadavky uvádzania názvu v štátnom jazyku sú vlastné mená, všeobecne zaužívané výrazy v cudzom jazyku, bežne zrozumiteľné slová cudzieho pôvodu, vymyslené výrazy a iné názvy a cudzie slová, ktorých preklad nie je možný ani účelný.

Z uvedeného vyplýva, že správny orgán akceptuje aj uvádzanie názvov občianskych združení v inom ako štátnom jazyku. V danom prípade však požadoval od navrhovateľov striktné dodržanie formálnej požiadavky, uviesť v stanovách názov spoločnosti v štátnom jazyku, príp. s jeho prekladom do slovenského jazyka. Okolnosť, či je takýto preklad možný a účelný, neskúmal.

Podľa názoru súdu, uvedeným postupom odporca konal v rozpore so zásadou predvídateľnosti správneho rozhodnutia, keďže po doručení svojich upozornení konal v rozpore s podanou informáciou o nemožnosti začatia konania.

Výklad zákona odporcom v tomto prípade, považuje súd za príliš formalistický, nezohľadňujúci materiálnu podstatu uvádzania názvov subjektov, t.j. ich odlišenie. Z obsahu vyjadrení a stanovísk nevyplýva, že by odporca konal a rozhodol na základe spoľahlivo zisteného stavu veci a dbal o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely (§ ods. 5 správneho poriadku).

Z obsahu napadnutého rozhodnutia nevyplýva, že by toto bolo vyhotovené v súlade s povinnosťou uvádzať presvedčivé odôvodnenie v rozhodnutiach. Absentuje v ňom argumentácia, ktorá by patričným spôsobom oboznámila účastníka, v čom videl správny orgán rozpor v činnosti a cieľoch združenia s ústavou a zákonmi, keďže v zmysle postupu odporcu, boli splnené náležitosti požadované zákonom na registrovanie združenia, čo bolo dôvodom pre začatie konania. V prejednávannej veci odporca žiadnym spôsobom neobjasnil právny záver uvedený vo výroku svojho rozhodnutia, čím sa jeho rozhodnutie stalo nepreskúmateľným.

Súd v predmetnej veci nemohol prisvedčiť názoru navrhovateľov prezentovanom v žalobnom návrhu, že konanie odporcu je voči nemu diskriminačné a nie je rovnaké ako voči iným subjektom. Navrhovatelia tento svoj názor žiadnym spôsobom nepreukázali a súd ani z obsahu predloženého administratívneho spisu takýto postup správneho orgánu nezistil.

Na základe uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250j ods. 2 písm. d) v spojitosti s ustanovením § 250l O.s.p. zrušil napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 250k ods. 1 v spojitosti s § 250l ods. 2 O.s.p., podľa ktorého úspešnému navrhovateľovi súd prizná právo na úplnú náhradu trov konania. Jeho trovy spočívajú v odmene právneho zástupcu podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhláška), za 3 úkony právnej pomoci (prevzatie

veci vrátane prvej porady s klientom, písomné podanie na súd - opravný prostriedok, oba realizované v roku 2014), účasť na pojednávaní dňa 25.05.2016, podľa § 13a ods. 1 písm. a), c)(2x), d) vyhlášky. Za úkony realizované v roku 2014 patrí navrhovateľom náhrada v sume 2 x 134 €, za účasť na pojednávaní im patrí náhrada 143 €, ďalej paušálna náhrada 2 x 8,04 €, 1 x 8,58 €, podľa § 16 ods. 3 vyhlášky, ako i náhrada za stratu času stráveného cestou zo sídla advokáta na pojednávanie na trase Tešedíkovo - Bratislava a späť, za 6 polhodín po 14, 30 €, (§ 17 ods. 1) a náhrada cestovného motorovým vozidlom v preukázanej výške 41,64 € (§ 15 ods. 1.) Priznané trovy navrhovateľov predstavujú spolu sumu 563,10, ktorú odporca uhradí na účet právnej zástupkyne navrhovateľov.

Navrhovatelia podľa § 2 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení účinnom v čase podania opravného prostriedku, nepodliehali poplatkovej povinnosti vzhľadom na ich úspech v konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).